

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

07.03.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIIS TREŚCI

Doładowanie pojazdów o napędzie elektrycznym stanowi świadczenie usług czy dostawę towaru - pytanie prejudycjalne skierowane do TSUE, postanowienie NSA z 23 lutego 2022 r., sygn. I FSK 1712/18 3

Pośrednie transakcje rajowe w kontekście cen transferowych, projekt objaśnień podatkowych w zakresie cen transferowych z 21 grudnia 2021 r. 4

Doładowanie pojazdów o napędzie elektrycznym stanowi świadczenie usług czy dostawę towaru – pytanie prejudycjalne skierowane do TSUE, postanowienie NSA z 23 lutego 2022 r., sygn. I FSK 1712/18

NSA skierował do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej następujące pytanie prejudycjalne: czy świadczenie złożone realizowane na punktach ładowania na rzecz użytkowników pojazdów elektrycznych obejmujące:

a) udostępnienie urządzeń do ładowania (w tym integrację ładowarki z systemem operacyjnym pojazdu),

b) zapewnienie przepływu energii elektrycznej o odpowiednio dostosowanych parametrach do akumulatorów pojazdu elektrycznego,

c) niezbędne wsparcie techniczne dla użytkowników pojazdów,

d) udostępnienie użytkownikom specjalnej platformy, strony internetowej czy aplikacji, służących do rezerwacji danego konektora, podglądu historii transakcji i dokonanych płatności, a także możliwości korzystania z tzw. e-portfela, służącego do dokonywania płatności należności za poszczególne sesje ładowania

- stanowi dostawę towarów w rozumieniu art. 14 ust. 1 Dyrektywy 112, czy też świadczenie usług w rozumieniu art. 24 ust. 1 tej dyrektywy?

Komentarz eksperta

Zagadnienie prawidłowej kwalifikacji na gruncie VAT czynności polegającej na doładowaniu pojazdów elektrycznych od dłuższego czasu budziło istotne wątpliwości, a wraz ze wzrostem zainteresowania elektromobilnością w Polsce kwestia ta zyskała na znaczeniu dla podatników. Przypomnieć należy, że - w świetle art. 2 pkt 6 ustawy VAT - energia jest towarem, a zatem w przypadku jej sprzedaży, co do zasady, mamy do czynienia z dostawą towarów.

Jednocześnie faktem jest, iż ładowaniu pojazdu elektrycznego zwykle towarzyszą czynności dodatkowe, takie jak udostępnienie urządzeń ładujących, specjalnej platformy czy wsparcie techniczne, w związku z czym w takim przypadku można rozpatrywać kwestię tzw. świadczenia kompleksowego. Niemniej, w dalszym ciągu to właśnie dostawa towarów (energii) - według organów podatkowych - jest elementem dominującym w tym świadczeniu (co oznacza, iż całe świadczenie podlega opodatkowaniu według zasad właściwych dla sprzedaży energii). Odmienne podejście prezentują jednak niektóre sądy administracyjne twierdząc, że istotą świadczenia jest w takich okolicznościach usługa polegająca na udostępnieniu specjalistycznego sprzętu, który umożliwi szybsze zaopatrzenie pojazdu w energię (wskazując, że dla nabywcy najistotniejszy jest czas i efektywność ładowania, a nie ilość pobranej energii).

W praktyce kwestia ta jest istotna m.in. dla prawidłowego ustalenia momentu powstania obowiązku podatkowego w VAT, bowiem w przypadku uznania, iż przeważającym elementem świadczenia jest dostawa towaru (energii), powstaje on z momentem wystawienia faktury (na podstawie art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. a) ustawy VAT). Uznając natomiast, iż istotą jest usługa polegająca na udostępnieniu infrastruktury ładującej - zastosowanie znajdą zasady ogólne (obowiązek podatkowy powstaje z momentem wykonania usługi). W zależności od ww. kwalifikacji odmienne będzie także termin na wystawienie faktury. Za zasadne należy więc uznać skierowanie przez NSA pytania do TSUE, który - miejmy nadzieję - ostatecznie rozstrzygnie wątpliwości w tym zakresie.

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT
DORADCA PODATKOWY

Pośrednie transakcje rajowe w kontekście cen transferowych, projekt objaśnień podatkowych w zakresie cen transferowych z 21 grudnia 2021 r.

21 grudnia 2021 roku opublikowany został projekt objaśnień podatkowych w zakresie identyfikacji obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych dla pośrednich transakcji rajowych (link) [dalej: **Objaśnienia**]. To już druga wersja objaśnień w zakresie wyjaśnienia sposobu stosowania art. 110 ust. 1a-1b ustawy CIT (art. 23za ust. 1a-1b ustawy PIT) nakładającego obowiązki dokumentacyjne dla transakcji o wartości przekraczającej rocznie 500 tys. zł, realizowanych z podmiotami niepowiązanymi i powiązanymi, jeżeli rzeczywisty właściciel ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd w rajach podatkowych oraz jeżeli kontrahent (powiązany lub niepowiązany, krajowy lub zagraniczny) dokonuje rozliczeń z podmiotem rajowym.

W ramach projektu Objasnień Ministerstwo Finansów [dalej: **MF**] wskazało, iż samo potwierdzenie faktu, iż płatność dokonywana jest na rzecz rzeczywistego właściciela powinno zasadniczo zakończyć proces weryfikacji kontrahenta. Tym samym, w pierwszej kolejności podatnik powinien bowiem zweryfikować, czy druga strona transakcji jest rzeczywistym właścicielem, w przypadku potwierdzenia tej okoliczności obowiązek sporządzania dokumentacji z art. 110 ust. 1a ustawy CIT nie zaistnieje.

Jak wskazuje MF potwierdzenie statusu rzeczywistego właściciela może nastąpić na podstawie informacji gromadzonych w ramach procedur już realizowanych u podatników (w tym m.in. procedur służących rozliczeniu podatku u źródła, procedur mających na celu na weryfikację kontrahentów przed nawiązaniem relacji handlowych czy też procedur AML).

Dalsza dodatkowa weryfikacja powinna zostać dokonana w sytuacji gdy podatnik nie posiada wiedzy o statusie kontrahenta jako rzeczywistego właściciela bądź zaistniały wątpliwości w tym zakresie (przykładowo, brak substratu osobowo-majątkowego danego dostawcy). W takiej sytuacji podstawowym sposobem weryfikacji pozostaje pozyskanie oświadczenia o posiadaniu statusu rzeczywistego właściciela bądź w dalszej kolejności oświadczenia o braku rozliczeń z rajami podatkowymi. Ponadto, najnowszy projekt Objasnień dopuszcza możliwość

jednorazowego pobrania oświadczeń, przy jednoczesnym „przerzuceniu” odpowiedzialności za aktualizację ich treści na kontrahentów.

W ramach komentowanego projektu Objasnień MF doprecyzowało również wartość rozliczeń kontrahenta realizowanych z podmiotem z raju podatkowego istotnych przy weryfikacji podstawy domniemania. Zdaniem MF (choć nie wynika to wprost z przepisów), łączna kwota uregulowanych należności na rzecz podmiotów rajowych powinna być materialnie istotna, tj. wynosić co najmniej 500 tys. zł.

Komentarz eksperta

Przyjęcie stanowiska zaprezentowanego w projekcie Objasnień powoduje, iż dodatkowe obciążenie w postaci sporządzenia dokumentacji powstanie w istocie jedynie w przypadku transakcji, które jak wydaje się miały faktycznie zostać objęte omawianą regulacją i które mogą rodzić ryzyko przerzucania dochodów do rajów podatkowych. Odmienny sposób interpretacji mógłby prowadzić do nałożenia obowiązków niewspółmiernych z celem regulacji.

Należy jednak podkreślić, iż znaczna część korzystnych z perspektywy podatników zapisów pojawiła w formie projektu Objasnień stosunkowo późno (tj. niemal po roku obowiązywania przepisów) i nadal nie ma pewności czy ostateczna ich wersja zostanie opublikowana w dotychczasowym kształcie.

Co więcej, część rozwiązań zaproponowanych w Objasnieniach nie znajduje jednoznacznej podstawy prawnej w znowelizowanych przepisach. Pozostaje zatem mieć nadzieję, iż budzące takie wątpliwości wyjaśnienia MF znajdą odzwierciedlenie w formie zapisów ustawowych.

Tym samym, wydaje się, iż w celu rzetelnego wywiązania się z nowych obowiązków podatnicy powinni prowadzić działania dwutorowo tj. nie tylko w odniesieniu do nowych kontrahentów z którymi zawierane są transakcje w bieżącym roku, ale również w odniesieniu do dotychczasowych dostawców z którymi realizowane były transakcje w minionym roku. Działanie to powinno obejmować jedynie transakcje zakupowe z perspektywy podatnika. Konieczna jest

zatem retrospektywna weryfikacja kontrahentów za 2021 r. pod kątem uznania ich za rzeczywistych właścicieli oraz wprowadzenie rozwiązań w zakresie weryfikacji nowych kontrahentów np. poprzez wpr wadzenie w ramach nowo zawieranych umów dodatkowych klauzul obligujących do złożenia i aktualizacji oświadczeń o posiadaniu statusu rzeczywistego właściciela oraz informowania o dokonywaniu rozliczeń z podmiotami rajowymi. Należy przy tym zaznaczyć, iż wachlarz działań, jakie podjąć powinien dany podatnik będzie zależny od wielu czynników, w tym wartości realizowanych

transakcji i powinien zostać indywidualnie dobrany do sytuacji danej spółki.

ANNA JAWORSKA
DORADCA PODATKOWY

JOANNA BIAŁOBRZEWSKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Opłata zastępcza pobierana przez dom maklerski prowadzący obrót energią elektryczną wchodzi do podstawy opodatkowania VAT, wyrok NSA z 25 lutego 2022 r., sygn. I FSK 1534/18	7
Kwestia powstania zakładu w Polsce w rozumieniu art. 4a pkt 11 ustawy CIT w zw. z art. 5 ust. 5 polsko-luksemburskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, wyrok NSA z 24 lutego 2022 r., sygn. II FSK 1483/19	7
Kwestia możliwości pełnego zaliczenia wydatku z art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT do kosztów uzyskania przychodów, wyrok NSA z 24 lutego 2022 r., sygn. II FSK 1316/19	7
Bank, zbywając w drodze cesji portfel wierzytelności kredytowych, przestaje być kredytodawcą, a zatem nie może korzystać ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT, wyrok NSA z 22 lutego 2022 r., sygn. I FSK 378/18	7

Opłata zastępcza pobierana przez dom maklerski prowadzący obrót energią elektryczną wchodzi do podstawy opodatkowania VAT, wyrok NSA z 25 lutego 2022 r., sygn. I FSK 1534/18

Wartość opłaty zastępczej, pobierana przez spółkę od klientów, którzy w ustalonym terminie (tj. do końca czerwca następnego roku kalendarzowego) nie dostarczą świadectw pochodzenia celem przedstawienia ich przez spółkę - w wykonaniu obowiązków wynikających z odrębnych ustaw - do umorzenia, w związku ze sprzedaną klientom energią elektryczną lub gazem ziemnym, podlega opodatkowaniu VAT w ramach sprzedaży realizowanej przez spółkę na rzecz klientów. Zatem koszty opłaty zastępczej pobranej od klienta spółka powinna wliczyć do podstawy opodatkowania świadczenia zasadniczego i opodatkować VAT, tak jak świadczenie główne - sprzedaż energii elektrycznej/gazu. Podstawą prawną wskazującą na konieczność wliczenia kwoty opłaty zastępczej do podstawy opodatkowania dostawy energii elektrycznej/gazu jest art. 29a ust. 1 w zw. z art. 29a ust. 6 pkt 2 ustawy VAT.

Kwestia powstania zakładu w Polsce w rozumieniu art. 4a pkt 11 ustawy CIT w zw. z art. 5 ust. 5 polsko-luksemburskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, wyrok NSA z 24 lutego 2022 r., sygn. II FSK 1483/19

Z wniosku wynika, że fundusz luksemburski będą reprezentować osoby upoważnienie do reprezentowania funduszu zgodnie z przepisami prawa luksemburskiego lub pełnomocnicy na podstawie pełnomocnictw zawartych w Luksemburgu pod prawem luksemburskim. Osoby te będą podpisywały w Polsce umowy, w której fundusz będzie oferował pożyczki. W świetle przedstawionego zdarzenia, działalność osób upoważnionych/pełnomocników powinna być uznana za tworzącą „zakład”, gdyż przedmiot działalności funduszu w Polsce będzie pokrywać się z przedmiotem działalności funduszu luksemburskiego jako całości. Tym samym fundusz będzie posiadać zakład w Polsce w rozumieniu polsko-luksemburskiej UPO w zw. z art. 4a ust. 11 ustawy CIT w wyniku działalności prowadzonej przez spółkę w Polsce.

Kwestia możliwości pełnego zaliczenia wydatku z art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT do kosztów uzyskania przychodów, wyrok NSA z 24 lutego 2022 r., sygn. II FSK 1316/19

Nietrafne jest uzależnienie możliwości pełnego zaliczenia wydatku z art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy

CIT do kosztów uzyskania przychodów od tego czy i w jakim zakresie podatnik uwzględnił ten wydatek w cenie swojego towaru czy też usługi. Wnioski organu co do kryterium cenowego, nie wpływają z treści ww. przepisów, a są wynikiem arbitralnego wskazania na konieczność bezpośredniego powiązania tych wydatków z ceną pojedynczo świadczonej usługi dla konkretnego podmiotu. Tego rodzaju wskazania na istnienie jakiegokolwiek związku podlegających ograniczeniu wyłączenia limitu wydatków na zakup usług niematerialnych z ceną pojedynczo świadczonej usługi dla konkretnego podmiotu nie można wyprowadzić z art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT.

Bank, zbywając w drodze cesji portfel wierzytelności kredytowych, przestaje być kredytodawcą, a zatem nie może korzystać ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT, wyrok NSA z 22 lutego 2022 r., sygn. I FSK 378/18

1) Skoro dojdzie do przeniesienia portfela wierzytelności i w związku z tym inny bank (bank hipoteczny) wejdzie w ogół praw wynikających z zawartych z klientami umów kredytowych dotyczących wierzytelności, a w szczególności w prawo do wierzytelności głównej o spłatę kredytu wraz z odsetkami oraz wszelkie inne prawa z nią związane, nie można stwierdzić, że bank, wykonując opisane we wniosku czynności zarządzania udzielonymi przez niego kredytami, gdyż, właścicielem wierzytelności jest już inny bank (bank hipoteczny) i to on jest podmiotem zarządzającym kredytami. To bank hipoteczny po przejęciu wierzytelności kredytowych, jest odpowiedzialny za przeprowadzenie procesu wykonywania przez strony postanowień umów kredytowych, zaś bank wykonuje jedynie czynności zlecone przez bank hipoteczny. Tym samym, czynności wymienione szczegółowo przez bank nie mogą korzystać ze zwolnienia na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT, jako zarządzanie kredytami przez kredytodawcę.

2) Zarówno orzeczenia TSUE, jak i sądów administracyjnych, w tym orzeczenia NSA, konsekwentnie przyjmują, że zasadą jest traktowanie wielu świadczeń jako świadczeń odrębnych. Natomiast tylko w pewnych, szczególnych sytuacjach, jeżeli pomiędzy poszczególnymi świadczeniami zachodzi ścisły związek, że ich rozdzielenie byłoby sztuczne, można traktować te pojedyncze świadczenia składające się na daną usługę jako jedną usługę. W tym przypadku, relacje pomiędzy usługami, które zostały opisane we wniosku, nie mają takiego charakteru, aby można było mówić o jednym świadczeniu, o jednej usłudze polegającej na zarządzaniu kredytami.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia powstania w Polsce zakładu spółki niemieckiej jako przedsiębiorstwa zagranicznego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lutego 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.655.2021.2.BD	9
Kwoty pieniężne wypłacone na rzecz klientów tytułem odszkodowań za szkody powstałe z tytułu utraty lub uszkodzenia przesyłki nie mogą stanowić kosztów podatkowych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 lutego 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.534.2021.1.AT	9
Kwalifikacja płatności z tytułu <i>exit fee</i> do kosztów uzyskania przychodu , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lutego 2022 r., sygn. 0111-KDWB.4010.27.2021.2.APA	10
Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu zwrotu równowartości przyznanego abonentowi ulg w przypadku jednostronnego, dokonanego przez abonenta lub z winy abonenta, przedterminowego rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 lutego 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.685.2021.1.IK	10
Niewliczanie kosztów transportu do podstawy opodatkowania VAT sprzedawanych towarów, jeżeli transport jest wykonywany na podstawie odrębnego zlecenia , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 lutego 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.539.2021.2.RD	10
Obowiązek rozliczenia podatku VAT w ramach importu usług w związku z wnoszeniem składki członkowskiej przez ministerstwo , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 20 stycznia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.410.2021.1.RD	11

Kwestia powstania w Polsce zakładu spółki niemieckiej jako przedsiębiorstwa zagranicznego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lutego 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.655.2021.2.BD

Przedmiot działalności spółki na terytorium Polski pokrywa się z przedmiotem działalności spółki niemieckiej. Spółka prowadzi działalność związaną ze wsparciem w organizacji przeprowadzania procesów rekrutacyjnych oraz pozyskiwaniem i zapewnianiem rozwoju pracowników na wyższych szczeblach, co odnosi się do realizacji przez spółkę projektów w tym zakresie. Z kolei, do głównych obowiązków pracowników należy wsparcie klientów m.in. z Wielkiej Brytanii, Francji czy Niemiec oraz innych europejskich lokalizacji. Ponadto, zakres obowiązków pracowników obejmuje m.in. zadania organizacyjne w zakresie zarządzania projektami, czy wsparcia w zakresie administrowania realizowanymi projektami, a także nadzór nad bieżącymi projektami w miejscu ich realizacji. Wobec takiego profilu działalności spółki, należy stwierdzić, że zarówno działalność pracowników wykonujących czynności w Polsce, jak i działalność spółki prowadzącej się w istocie do udzielania wsparcia w organizacji całego procesu przeprowadzania i zarządzania realizowanymi projektami z zakresu działalności spółki. W takiej sytuacji nie można przyjąć, że działalność pracowników jest działalnością pomocniczą w stosunku do działalności prowadzonej przez spółkę. Tym samym, działalność wykonywana w Polsce w stosunku do całej prowadzonej działalności spółki stanowi/będzie stanowić istotną i znaczącą część działalności przedsiębiorstwa jako całości, a nie będzie jedynie działalnością pomocniczą. A zatem, działalność spółki z siedzibą na terenie Niemiec prowadzona w Polsce w zakresie opisanym we wniosku stanowi zakład w rozumieniu art. 5 polsko-niemieckiej UPO.

Uzyskiwanie przez spółkę dochodów w Polsce za pośrednictwem zakładu prowadzi do powstania źródła przychodów, które winny być opodatkowane w Polsce. Czynności wykonywane przez pracowników wykonujących pracę dla spółki są/będą prowadzone w sposób regularny, stały. Co prawda spółka nie zamierza wynajmować na terytorium Polski żadnego lokalu, jednak przekazanie do dyspozycji pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony sprzętu komputerowego wiąże się z koniecznością powstania takiej stałej placówki, którą może być np. mieszkanie pracownika. Tym samym, w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z powstaniem stałej

placówki. Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że spółka niemiecka będzie posiadała w Polsce zakład w rozumieniu art. 4a pkt 11 ustawy CIT w zw. z art. 5 polsko-niemieckiej UPO. W konsekwencji, po stronie spółki powstanie obowiązek rozliczenia podatku dochodowego od osób prawnych na terytorium Polski.

Kwoty pieniężne wypłacone na rzecz klientów tytułem odszkodowań za szkody powstałe z tytułu utraty lub uszkodzenia przesyłki nie mogą stanowić kosztów podatkowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 lutego 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.534.2021.1.AT

1) Nie sposób uznać za koszt uzyskania przychodów kwot pieniężnych wypłaconych na rzecz klientów tytułem odszkodowań za szkody powstałe z tytułu utraty lub uszkodzenia przesyłki, jak również kwot pieniężnych wypłaconych na rzecz klientów tytułem opóźnienia w dostarczeniu towaru w sytuacjach przedstawionych w stanie faktycznym, z uwagi na treść art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT. Wadliwie wykonana usługa to taka, która została wykonana w sposób niepełny, tzn. nie zostały spełnione wszelkie obowiązki ciężące na przewoźniku, w tym obowiązek dostarczenia towaru do miejsca jego przeznaczenia w stanie niezmienionym czy nieuszkodzonym. Zatem wadę wykonanej usługi będą stanowiły wszelkie skutki nienależytego wykonania umowy, w tym uszkodzenia towarów powstałe w transporcie, a także niedostarczenie ich w określonym czasie.

2) W konsekwencji, skoro niezależnie od zlecenia usługi firmom transportowym (podwykonawcy) spółka odpowiedzialna jest wobec zleceniodawcy za szkody, to przyjęcie przez podmiot (spółkę) odpowiedzialności za szkodę rodzi zobowiązanie do wypłaty wynagrodzenia z tego tytułu w przypadku zaistnienia przesłanek określonych w tej odpowiedzialności (odszkodowania). Sposób ukształtowania zasad tej odpowiedzialności pozostaje bez wpływu na zakres stosowania art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT, gdyż wszelkie płatności, które wynikają z przyjętej odpowiedzialności odszkodowawczej mieszczą się w pojęciu „odszkodowań”. Zatem, kwoty pieniężne wypłacone przez spółkę na rzecz klientów tytułem odszkodowań za szkody powstałe z tytułu utraty przesyłki, kwoty pieniężne wypłacone tytułem odszkodowań za szkody powstałe z tytułu uszkodzenia przesyłki oraz kwoty pieniężne wypłacone tytułem odszkodowania za opóźnienie w dostarczeniu towaru nie mogą stanowić dla spółki kosztów uzyskania przychodów.

Kwalifikacja płatności z tytułu *exit fee* do kosztów uzyskania przychodu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lutego 2022 r., sygn. 0111-KDWB.4010.27.2021.2.APA

Spółka z uwagi na spodziewane korzyści, będzie gotowa odpowiednio skompensować ewentualną różnicę pomiędzy najkorzystniejszą z opcji realistycznie dostępnych podmiotowi restrukturyzowanemu a rozliczeniem za zestaw aktywów w formie odrębnej opłaty (opłata *exit fee*). Skoro warunkiem uznania danego wydatku za koszt podatkowy jest m.in. jego poniesienie w celu uzyskania przychodów, a więc z zamiarem osiągnięcia przychodów, to w przypadku *exit fee*, związek pomiędzy poniesionym wydatkiem a uzyskanym przychodem jest wyraźny i bezpośredni. Jednocześnie, tego typu wydatki nie zostały wyłączone z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy CIT. Zatem należy uznać, iż planowana przez spółkę opłata *exit fee* spełnia wszelkie warunki, które powinny być spełnione, aby uznać dany wydatek za koszt uzyskania przychodu, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu zwrotu równowartości przyznanych abonentowi ulg w przypadku jednostronnego, dokonanego przez abonenta lub z winy abonenta, przedterminowego rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 lutego 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.685.2021.1.IK

Uiszczana przez abonenta kwota pieniężna, określana jako roszczenie z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, stanowi w istocie wynagrodzenie za świadczenie usług. W tym przypadku zapłata przez abonenta powyższego roszczenia ma charakter rekompensaty z tytułu wcześniej przyznanych – na podstawie umowy zawartej na czas określony – ulg w świadczeniu usług telekomunikacyjnych. W przypadku jednostronnego rozwiązania, przez abonenta lub z winy abonenta, umowy terminowej o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w myśl której przyznane zostały abonentowi ulgi, zwrot równowartości przyznanych ulg, proporcjonalnie pomniejszonych za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwią-

zania, należy uznać za część świadczenia należnego z tytułu usług telekomunikacyjnych, zatem obowiązek podatkowy należy określić odpowiednio jak dla takich usług. Z opisu sprawy wynika, że informacje o wysokości kwoty zwrotu będą wysyłane do abonentów z wezwaniem do niezwłocznego ich uregulowania, jednak bez wskazania konkretnego terminu płatności. Po otrzymaniu płatności z tego tytułu abonentowi zostanie wystawiona faktura VAT. Z powyższych okoliczności wynika więc, że abonent wie jakie kwoty, w jakim przypadku i że w trybie natychmiastowym są one wymagalne. W przedmiotowej sprawie obowiązek podatkowy powstanie zatem z momentem przedterminowego rozwiązania umowy.

Niewliczenie kosztów transportu do podstawy opodatkowania VAT sprzedawanych towarów, jeżeli transport jest wykonywany na podstawie odrębnego zlecenia, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 lutego 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.539.2021.2.RD

Usługa transportu towarów w sytuacji, gdy spółka godzi się wyświadczyć tę usługę na podstawie oddzielnego zlecenia za którą pobierana jest odrębna opłata jest oddzielnym niezależnym świadczeniem od dostawy towarów (WDT). Oznacza to, że w skład podstawowych czynności, jaką jest sprzedaż towarów (w ramach WDT) dostarczanych przez spółkę, nie wchodzi koszty dodatkowe, zatem koszty transportu powinny być traktowane jako odrębnie świadczone usługi, które nie powinny powiększać podstawy opodatkowania towarów będących przedmiotem dostawy. W opisywanej sprawie mamy zatem do czynienia z dwoma odrębnymi świadczeniami, tj. WDT oraz usługą transportu towarów. W tej sytuacji prawidłowe jest wystawienie osobnej faktury na sprzedaż wyrobów jako WDT opodatkowanych stawką 0% oraz osobnej faktury na usługę transportową, która w myśl art. 106e ust. 1 pkt 18 ustawy VAT powinna zawierać wyrazy „odwrotne obciążenie”. W związku z powyższym rozstrzygnięciem, nieprawidłowe byłoby korygowanie pierwotnej faktury dotyczącej WDT i po dokonaniu transportu przez podwykonawcę wystawienie jednej faktury zawierającej sprzedawany towar wraz z usługą transportową z jednolitą stawką 0% jako WDT wykazywana w deklaracji JPK_VAT7 w poz. 21.

Obowiązek rozliczenia podatku VAT w ramach importu usług w związku z wnoszeniem składki członkowskiej przez ministerstwo, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 20 stycznia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.410.2021.1.RD

1) W analizowanej sprawie pobierane składki w zamian za członkostwo w Konsorcjum B. będą stanowiły wynagrodzenie z tytułu świadczenia usługi, o której mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Są to usługi analityczne/doradcze z obszaru polityki regionalnej. Występuje bezpośredni związek pomiędzy zapłatą składki członkowskiej a świadczeniem ww. usług przez konsorcjum B. na rzecz wnioskodawcy (A – obsługujący ministra). W przypadku udziału ministerstwa w konsorcjum B. za który ponoszone są opłaty na podstawie faktury wystawionej przez uniwersytet, mamy do czynienia z transakcją ekwiwalentną – świadczenie w zamian za wynagrodzenie. Wypłatę określonej w umowie kwoty pieniężnej przez ministerstwo na podstawie otrzymanej faktury należy traktować jako zapłatę za wykonywane świadczenie na rzecz drugiej strony, co wypełnia przesłankę uznania za usługę w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Możemy wskazać konkretnego beneficjenta tej usługi - ministerstwo, na rzecz którego konsorcjum B. świadczy usługi analityczne/doradcze z obszaru polityki regionalnej. Wprawdzie wskazano, że przystąpienie do konsorcjum dotyczy działalności w zakresie administracji publicznej wykonywanej przez ministerstwo jako powołaną do tego instytucję oraz że ministerstwo może rozpowszechniać treść wszystkich raportów rocznych przekazanych przez konsorcjum (z wyłączeniem raportów dotyczących innych niż Polska państw), w szczególności umieszczając je na stronie internetowej ministerstwa lub w publikacjach wydawanych przez ministerstwo, jednakże to

nie przesądza o uznaniu, że w odniesieniu do wykonanych usług nie jest podatnikiem zobowiązanym do opodatkowania tego nabycia na terytorium kraju.

2) W niniejszej sprawie odnośnie usługi analityczno-doradczej z obszaru polityki regionalnej nie znajdują zastosowania szczególne zasady ustalania miejsca świadczenia usług. W konsekwencji, do świadczonej na rzecz ministerstwa usługi mają zastosowanie zasady ogólne ustalania miejsca świadczenia wynikające z art. 28b ustawy VAT. Konsorcjum B. jest zarządzane przez C., który jest wydziałem uniwersytetu. Uniwersytet ma siedzibę w Wielkiej Brytanii i jest zarejestrowany jako podatnik VAT. C. jest podatnikiem nie posiadającym ani siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce. Skoro konsorcjum B. świadczy przedmiotową usługę na rzecz ministerstwa, który jest zarejestrowanym czynnym podatnikiem VAT z siedzibą w Polsce to miejscem świadczenia, a tym samym opodatkowania świadczonej usługi, stosownie do art. 28b ust. 1 ustawy VAT, jest miejsce w którym ministerstwo posiada siedzibę działalności gospodarczej, tj. Polska. Przy czym ministerstwo jako zarejestrowany w Polsce czynny podatnik VAT, spełnia warunki określone w art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy VAT. Co więcej skoro uniwersytet posiada siedzibę w innym kraju niż Polska (Wielka Brytania) oraz nie posiada na terytorium Polski stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, spełniony jest również warunek określony w art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy VAT. Wobec powyższego, ministerstwo (zarejestrowany podatnik VAT czynny), nabywając usługę od zagranicznego podmiotu powinno rozpoznać w tym zakresie import usług, który będzie opodatkowany zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa na terytorium Polski w myśl art. 28b w zw. z art. 17 ust. 1 pkt 4 oraz art. 2 pkt 9 ustawy VAT.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl